

ТЕСТУВАНЕ И МОТОРНА ПРОГНОЗА ПРИ ДЕЦА С ЦЕРЕБРАЛНА ПАРАЛИЗА

Ив. Чавдаров,

Спец. Болница за ДПЛ Рехабилитация на Деца с Церебрална Парализа „Св.София” с Медицински Център.

Наличието на нарушени движения и поза, причиняващи ограничения на действията, е необходимо условие при диагнозата церебрална парализа, но основната причина и тежестта на нарушените моторни функции варират значително при децата с това заболяване. Тежестта на ограничение в дейностите при грубите моторни функции на децата с церебрална парализа, могат да варират от самостоятелно ходене и ходене с/без помощни средства до ограничено придвижване с електрическа инвалидна количка или зависимо от други лица транспортиране. Въпреки че, церебралната парализа е непрогресивно състояние на базовата невропатология, то това не важи за клиничната картина на моторните умения. Те се променят по време на живота, като в частност натрупаните в детската възраст моторни дейности, при лицата с церебрална парализа, могат да се загубят при преминаването им през юношеския период, достигайки зряла възраст. Моторното тестване на децата с церебрална парализа (Gross Motor Function Measurement/ Russel&al.,2002) и тяхното категоризиране според функционалните им възможности и ограничения (Gross Motor Function Classification System/ Palisano&al.,1997) дава възможност за опознаване на прогнозата на моторните им функции, което би помогнало определянето на целите и стратегията на рехабилитационна програма, съответни за рехабилитационния потенциал и прилагания терапевтичен обем, подобряващ моторните функции извън очакванията базирани на възрастта и тежестта на състоянието. Ползването на цитираните тестове позволява конструирането на криви за грубо моторно развитие при деца и младежи с церебрална парализа, за да се определи достигането на възрастовите граници на терапевтичните възможности и се определят групите деца и младежи с церебрална парализа нуждаещи се от поддържаща рехабилитация.